

רע"פ 280/16 - חאזם רדיע נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 280/16

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: חאזם רדיע

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, מיום 20.9.2015, בעפ"ת 29719-02-15 שניתן על ידי כב' השופטת הבכירה נ' אהד

בשם המבקש: עו"ד עזאם מסארוה

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת הבכירה נ' אהד), בעפ"ת 29719-02-15, מיום 20.9.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת מ' כהן), בפ"ל 24-06-12, מיום 28.1.2015.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. בעניינו של המבקש נוהלו 2 הליכים, כדלקמן:

(א) פ"ל 24-06-12: לפי עובדות כתב האישום, שהוגש נגד המבקש, ביום 19.12.2009, בשעה 04:17, נהג המבקש את רכבו בכביש 444, כשהוא פסול מלנהוג, ללא רישיון נהיגה, וללא פוליסת ביטוח. למבקש יוחסו העבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; ונהיגה ללא פוליסת ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970 (להלן: פקודת הביטוח). ביום 27.9.2012, הורשע המבקש בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופט מ' כהן), וזאת, לאור אי התייצבותו לדיון בעניינו. ביום 22.10.2012, לבקשתו של המבקש, בוטלה הכרעת הדין. ביום 6.3.2013, הורשע המבקש, על בסיס הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ובעבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה על העונש אשר יושת על המבקש. באותו היום, ובהסכמת הצדדים, הופנה המבקש על ידי בית משפט השלום, לשירות המבחן, לקבלת תסקיר בעניינו.

(ב) תתע"א 4693-12-12: לפי עובדות כתב האישום שהוגש נגד המבקש, ביום 29.9.2012, בשעה 00:15, נהג המבקש את רכבו בכביש 444, כשהוא פסול מלנהוג, וללא פוליסת ביטוח. על כן, יוחסה למבקש עבירה של נהיגה בזמן פסילה, וכן עבירה של נהיגה ללא פוליסת ביטוח (לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה, וסעיף 2 לפקודת הביטוח, בהתאמה). ביום 11.2.2013, הורשע המבקש בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, בבית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופט מ' כהן), לאור אי התייצבותו לדיון, וניתן גזר דין בעניינו. הכרעת הדין וגזר הדין בוטלו, בהסכמה, לאור בקשתו של המבקש, ביום 26.6.2013, וביום 1.5.2013, בהתאמה. ביום 25.11.2013, הורשע המבקש, על בסיס הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. בית המשפט הפנה את המבקש, בהסכמת הצדדים, לשירות המבחן, לקבלת תסקיר בעניינו.

3. ביום 23.9.2014, אוחד הדיון בשני התיקים. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה לעבירות שביצע המבקש בשני התיקים הנ"ל הינו בין עונש מאסר, לריצוי על דרך של עבודות שירות, לבין 20 חודשי מאסר; פסילת רישיון נהיגה לתקופה שבין 4 ל-10 שנים; וענישה נוספת על תנאי (פסילה או מאסר על תנאי).

4. לאחר קביעת המתחם, התייחס בית משפט השלום לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, ובין היתר, לעברו הפלילי של המבקש, שכולל 21 הרשעות קודמות, ביניהן נהיגה בזמן פסילה, ונהיגה בשכרות; לכך שזוהי הפעם השלישית שהמבקש נוהג בזמן פסילה; לאמור בתסקיר המבחן, לפיו התנהגותו של המבקש נובעת מחוסר אחריות ומרשלנות. יצוין, כי שירות המבחן לא מצא מקום להתערבות טיפולית בעניינו של המבקש, והמליץ על עונש של מאסר על דרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי. כשיקולים לקולה, התחשב בית המשפט בגילו הצעיר של המבקש (26); ובכך שהודה בעבירות אשר יוחסו לו. על בסיס האמור, גזר בית משפט השלום על המבקש את העונשים הבאים: 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור בתוך 3 שנים, עבירה של נהיגה בשכרות, עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, עבירה של נהיגה תחת פסילה, או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, שתוקפו פקע למעלה משנה; פסילה מהחזקה או קבלה של רישיון, וזאת לתקופה של 7 שנים; פסילה על תנאי של 6 חודשים, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש את אחת העבירות בהן הורשע, או את אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה; וכן, התחייבות בסך 25,000 ₪, למשך 3 שנים, שהמבקש יימנע מנהיגה בשכרות, נהיגה

תחת השפעות משכרים, נהיגה בפסילה, או נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, שתוקפו פקע למעלה משנה.

5. ביום 12.2.2015, הגיש המבקש ערעור על גזר דינו, לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. עונש המאסר, לריצוי בפועל, אשר הושת על המבקש, עוכב על ידי בית המשפט המחוזי, עד להכרעה בערעור. הדיון בעניינו של המבקש נדחה מיום 19.4.2015, ליום 14.6.2015, וזאת כיוון שהמבקש ובא כוחו לא קיבלו זימון לדיון. ביום 14.6.2015, הודיע בא כוחו של המבקש, כי המבקש לא חש בטוב ועל ביקש לדחות את הדיון פעם נוספת. יצוין, כי בית המשפט מצא שלא לקבל את אישור המחלה כמצדיק את היעדרותו של המבקש מן הדיון, ודחה את הדיון בערעור בכפוף לתשלום הוצאות על סך 2,000 ₪. בית המשפט קבע, כי במידה שלא ישולמו ההוצאות עד למועד הדיון, יידחה ערעורו של המבקש לגופו. ביום 20.9.2015, המערער ובא כוחו לא התייצבו, ולא שולמו ההוצאות. בשל כך, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש, והורה על התייצבותו של המבקש למאסר ביום 29.9.2015.

הבקשה לרשות ערעור

6. ביום 8.12.2015, הגיש המבקש בקשה לרשות ערעור, וזאת, לאחר שקיבל היתר להגשתה באיחור. לטענתו, אי התייצבותו לדיון בבית המשפט המחוזי "לא נבעה חו"ח מהתחמקות או זלזול בבית המשפט הנכבד, אלא בגלל שחלה באופן פתאומי ולא יכל לדחות את מועד הדיון הנ"ל". המבקש טען בבקשתו, כי בית המשפט המחוזי שגה משלא התייחס לטענותיו לגופו של עניין, ודחה את הערעור עקב אי התייצבותו. יוער, כי המבקש צירף לבקשתו אישור מחלה מרופא משפחה, המתייחס לתאריכים 20.9.2015 עד 23.9.2015.

דיון והכרעה

7. דין הבקשה להידחות.

8. כלל ידוע הוא, כי בקשות לרשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבלנה במשורה, ורק במקרים בהם עולה שאלה משפטית רחבת היקף וכבדת משקל, אשר חורגת מעניינים של הצדדים; או כאשר עולה חשש לאי צדק או עיוות דין חמור, אשר נגרם למבקש בהליך המשפטי (רע"פ 271/16 שפיר נ' מדינת ישראל (17.1.2016); רע"פ 157/16 פלוני נ' מדינת ישראל (14.1.2016); רע"פ 117/16 מעווד נ' מדינת ישראל (11.1.2016)). כאשר הבקשה נוגעת לחומרת העונש אשר הושת על המבקש, תינתן רשות לערער רק מקום בו ניכרת סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים (רע"פ 8751/15 אוזנה נ' מדינת ישראל (11.1.2016); רע"פ 99/16 מוטלק נ' מדינת ישראל (5.1.2016); רע"פ 8977/15 עוז נ' מדינת ישראל (31.12.2015)). הבקשה שלפניי איננה עומדת באמות המידה הללו, ועל כן דינה להידחות.

9. התנהלותו של המבקש בהליכים המשפטיים בעניינו, מביעה זלזול בהחלטות בית המשפט, ובזמנו היקר. נמסר למבקש, מספר פעמים, מטעם בית המשפט, כי אישור מחלה מרופאת משפחה, אותו צירף גם לבקשה זו, אינו מצדיק את אי התייצבותו לדיון בעניינו. המבקש סירב להפנים זאת, ולא התייצב לדיון בבית המשפט המחוזי, כאשר בידו אישור מחלה. המבקש גם לא שילם את

סכום ההוצאות שהושת עליו, וזאת, על אף שידע, כי אי תשלום, משמעו – דחיית הערעור בעניינו. על כן, בדין נדחה ערעורו של המבקש, ויש לדחות את הבקשה לרשות ערעור, גם לגופו של עניין.

ניתנה היום, ט' בשבט התשע"ו (19.1.2016)

ש ו פ ט
